

men det er ikke Tilfældet her. Her gjælder det kun om at arbejde sig igjennem til at blive en af de høist Befattede for at kunne træde op med lige Ret overfor Communnens Valgmænd. 60 Velgere, som efter deres Overbeviisning vælge den Bedste, levere Cen, som ikke har mere at bethede end den, som paa hiin Maade stilles imod ham! Hvorledes stilles Forholdet sig dernæst til Kjøbstæderne? Man giver disse halvt saa mange Valgmænd, som Landets Communer have, men Landcommunnernes Befolkning udgjør en Million Menneſter, medens Kjøbstædernes Befolkning er 200,000; man giver dem halv Ret imod Millionens, og de ere alſaa kun $\frac{2}{5}$. Det er det Samme som ganſte ligefrem at ſige: 3 Borgere, ſom boe paa Landet, ere ikke ſaa gode ſom de Borgere, der boe i Kjøbstæderne; 3 Borgere, ſom boe paa Landet, ſtaaer i Forhold til de Borgere, der boe i Kjøbstæderne, ſom 5 til 2. Det er den Righed, der kom ind i 1849, ſom man vil have udflettet, og det ſkal ligge klart for hele Verden, at det er imod Bondebefolkningen, imod Landbefolkningen, man gaar løs. Den er i den ærede Greves — nei, om Forladdeſe, i den ærede Miniſters Dine, ikke ſaa god ſom den øvrige Befolkning; ſin Anſtueſe derom ſætter han igjennem med Trods og ſiger: 3 ſkulle ikke have den Ret, at 3 frit kunne underſøge og raabſlaae derom, 3 ſkulle lide, ifald 3 ikke høie Eder under vor Villie, thi jeg har en anden Forfatning i Baghaanden, ſom jeg bliver ved at drive om med, efterſom jeg engang har begyndt dermed, indtil 3 føie mig. — Jeg har nu viſt, hvorledes Forſlaget indfører den abſoluteſte og ſletteſte Slags Ulighed, men det indfører ogſaa Stænder. Man har ſagt, at man ved at gaae denne Vej undgik Stænder, men det vilde kun være ſaa, ifald Valgmændene ſammentraadte og valgte ved almindelige Valg; det gjøre de imidlertid ikke; de vælge ved Forholdstalsvalg. Det gjælder alſaa kun for hver forſkjellig Art, at ſamle ſig ſom Enhed, og der ſtaaer da tre Stænder ligeoverfor hverandre, nemlig een Stand, ſom beſtaaer af Penge-mænd — der er ikke her Spørgſmaal om Andre — een Stand, ſom beſtaaer af Kjøbſtadmænd, hvoraf 2 ere ligesaa gode ſom 5

Bønder, og een Stand, ſom beſtaaer af de ſtakkels Bønder, der Jngenting faae, der maae vide, at de ikke ere Noget værd, og de give ſig da ogſaa ſelv hen, ſaa at de ſandelig Intet bedre fortjene. Naar det engang viſer ſig, at al den Belvillie, der i denne Gjennemgangstid har været viſt Perſoner, kun er gaaet ud paa at ſmyge dem om Munden, indtil man havde naaet ſit Formaal, er det for ſeent, men Andet ere ikke alle de Kunſtgreb, man finder paa, al den Behagelighed og Kjærlighed, hvormed man tracterer dem, og de Glas Champagne, man drikker af Glæde over diſe nye Forhold, hvori man befinder ſig, til Ære for det Miniſterium, man holder ſaa høit. — Ifald den Lov, ſom her foreligger, opretholdes, faae vi alſaa Uligheden complet ligeoverfor Landſthinget; vi faae en Ulighed af den ſletteſte Art, thi det er den ſletteſte Form, naar Pengebeſidddeſe, ſom her, giver en poliitiſk Ret, og vi faae paa ny indført Stænder. — Lad os nu gaae til det vigtige Spørgſmaal: Ligger der da i det Landſthing, ſom ſammensættes paa denne Maade, jeg vil ikke ſige Sikkerhed for, men nogen Forhaabning om, at det ſkal kunne udrette noget væſentlig, Forſkjelligt fra det, der har været udført i alle diſe Aar af det nuværende Landſthing? Foreligger der nogen væſentlig Klage over, hvad der er forſømt fra Repraſentationens Side, ſaaledes ſom den har været ſammensat? Kan Noget føre et eneſte Beviis derfor, eller har man beſtandig i Sigte, at man, ligesom man gaar tilbage i det poliitiſke Liv, ogſaa kan gaae tilbage i det borgerlige? Vi hørte allerede igaar Navnet „Statskirke“ træde frem for os, og det varer viſt ikke længe, inden Ulighed i Børnepligten kommer til Høiſhed; jeg har allerede hørt den nævne mange Gange, og det Samme vil være Tilfældet med Henſyn til Næringsfriheden. Troe diſe Landboere, diſe Bønder, at de mange Offebønder — thi de ſkulle huſſe paa, at diſe Pengevælgere og Kjøbſtadvælgere ikke ere Bønder, hvorimod alle de Øvrige ere det — ikke vilde komme tilbage til den Erkjenddeſe, at den ſimple, menige Befolkning er beſt ſikket til at blive ved ſin Bloug, iſtedefor at drive Handel eller anden Haandtering, ligesom den ogſaa er beſt ſikket til at bære Børnepligtsbyrden, efterſom